

komme til at faae Sort paa Gyldt, ikke en Dyerbevissning, de selv have, men bestemte Tal for, at der er steet Dyerfridbølsler, og at det kan være rigtig, inden de komme tilende med hele Aarets Regnskab, at de gjøre Indberetning derom til Rigsdagen, paa den Maade, jeg angav, for at Rigsdagen efter denne Indberetning kan gjøre, hvad den finder rigtig. Det kan jo være, at der kunde være foretaget Meget under de vanskelige Tider, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) omtalte, naar man saaledes strax havde faaet fat paa visse Udgiftposter. Jeg skal naturligviis ikke gaae videre ind her paa, da jeg ikke agter nu at stille noget Endringsforslag i denne Retning. Jeg har kun villet henlede Opmærksomheden paa denne Forholdsregel, som forekommer mig at være rigtig og at være overeensstemmende med sund Fornuft i alt Revisionsvæsen.

Tscherning: Her er fremkommet gjenfagne Gange en Udtalelse, som gaaer ud paa, at Statsrevisorerne have at følge deres Instrux og ikke at gjøre Mere. Det kan jeg ikke lade staae uimodsaagt. Statsrevisorerne have idetmindste at følge deres Instrux, men iøvrigt at gjøre alt det Mere, som de kunne gjøre til Gavn for Statsrevisionens Tjeneste. Det er deres Pligt. Instruxer af denne Art ere kun til for, saa at sige, at begrænde de Paagældendes Virksomhed, og begrænde den, om man vil, ligeoverfor den Verden, som ligger udenfor Rigsdagen; men Instruxen skal paa ingen Maade begrænde deres Virksomhed ligeoverfor Rigsdagen. Al den Oplysning, som Statsrevisorerne betimeligt kunne lade komme Rigsdagen til Gode, navnlig ved at give Meddelelser til Finantsudvalget, saa at Finantsudvalget ikke skal behøve at spørge derom, er det deres Pligt at give, tiltrods for, at det ikke staaer i deres Instrux. Det er overhovedet Noget, som vi i det Hele skulle vise bort, denne Maade at forskandse sig bag en Instrux. Der blev sagt af det ærede Medlem, at jeg havde bebrejdet Revisorerne, at de havde betraadt den og den Bei, naagtet det var Rigsdagen, som havde anvist dem denne Bei. Det er netop det, jeg

har sagt; jeg har netop sagt, at hvad der i disse foreliggende Bemærkninger af Udvalget kan være kritiserende med Hensyn til Statsrevisorernes Beretninger er i en væsentlig Grad kritiserende med Hensyn til Rigsdagens egen tidligere Optræden. Jeg har søgt at gjøre tydeligt, hvorledes Rigsdagen ved sin hele Optræden har søgt at gjøre Statsrevisionen til noget Andet, end den paa nogen Maade maa være, og navnlig givet den for megen Magt; det har jeg fremhævet. Det er den Feil, vi komme tilbage fra her, og naar det ærede Medlem, der selv er Statsrevisor, frygter for de mange Afstemningspunkter, saa troer jeg, at vi kunne trøste os dermed, at vi ere komne ind paa en meget god Bane; det er den, ikke at afstemme over de Punkter, hvor til der ikke foreligger Endringsforslag, eller hvorover man ikke begjærer særlig Afstemning, og altsaa vil Afstemning over de mange Punkter ikke føre megen Tidsspilde med sig.

Formanden. Da Ingen yderligere begjærer Ordet over disse Punkter, skal jeg hermed slutte Forhandlingerne derover.

Det første Affnit, som jeg nu sætter under Forhandling og Afstemning, er hvad der angaaer Domainerne, saavel i Statsrevisionens Beretning som i Udvalgets Betænkning.

Ordføreren: Den første Indstilling fra Udvalget angaaende Domainerne er begrundet dert, at vi have fundet, at Sagen burde have en Afgjorelse. Som Følge deraf kunne vi ikke slutte os til Statsrevisionens Majoritets Indstilling; og, hvad Minoritetens Indstilling angaaer, har det forekommet os, at det var nødvendigt, at vi med de Forslag, vi have at gjøre til Rigsdagens Beslutning, forvarede os imod, at Udgifter afholdes i Henhold til en kongelig Resolution, og vi have, som Følge deraf, formuleret Forslaget saaledes, at det, at den omtalte Udgift passerer, begrundes ved Loven af 30te Maj 1856. Hvad Nr. 3 angaaer, da er det en ligesvem Anvendelse af de Ansøuelser, vi have udtalt i Udvalgets Betænkning. Det angaaer nogle specielle Regnskaber for Lipperne i Ringkjøbing Fjord og Steenop-